

144

V nás viděli kdysi v evropské vesnici,

148

... ambiciózní lišku kořist lovcí. Dnes rozpínavý klín mezi námi zeje. Dlouhá řada tichých nedělí.

152

Bulvy zalité ve sklech oken. Pozorujeme se z rozestlaných postelí.

156

Hledí tu na nás chtivé tváře lesklých chýší. A my zas k nim patříme ze svého mála. Ať žvěd podlý klidáňko to slyší:

160

Země naše už pouhým triedrem se stala. Marné se, honci ti, brání nástrahám našim.

164

Budem' je norovat po věky věků!

168

Už po narození nasadili mi těsnou zbroj, kterou, jak zjistil jsem, sotva kdy svleku.

172